

Bø kyrkjeblad

Utgåve 4 - Mai 2021

Gud signe vårt dyre fedreland,
og lat det som hagen bløma.
Lat lysa din fred frå fjell til strand
og vetter for vårsol røma.
Lat folket som brødre saman bu,
som kristne det kan seg søma.

Tilsette i Bø kyrkjelyd

Kyrkjeverje

**Martin
Stærk**

915 77 038
martin.stark@mtkyrkje.no

Kontorfullmektig:

**Dagne
Mo**

404 31 829
dagne.mo@mtkyrkje.no

Sokneprest:

**Axel J.
Bugge**

454 77 020
axel.bugge@mtkyrkje.no

Kapellan

**Kristian
Gotehus Kohn**

900 74 770
kristian.kohn@mtkyrkje.no

Organist:

**Rolf
Axelsen Lie**

951 83 114
rolf.lie@mtkyrkje.no

Korleiar:

**Grete
Hasselgård Sele**

915 56 348
grete.sele@mtkyrkje.no

Trusopplærar

**Signe Vreim
Østtveit**

971 82 146
signe.osttveit@mtkyrkje.no

Kyrkjetenar/
kyrkjegardsarbeidar:

**Per Johan
Nordvik**

913 89 533

Kyrkjetenar/
kyrkjegardsarbeidar:

**Håkon
Holtar**

906 16 806

Kyrkjetenar:

**Håkon
Mæland**

957 51 519

Å vera i livet

*«Dette: å vera i livet,
open for alt ikring,
bunden med sterke røter
til menneske og til ting,
gi både hjarte og hender
i omsorg som aldri svik,
var det som gav meining til ferda di
og let deg få kjenne deg rik.»*

«Å vera i livet» er skriven av Haldis Moren Vesaas, eit dikt der ho hyller mor si. Innhaldet i diktet passar for alle aldrar og minner oss om å vere opne for andre menneske rundt oss, å høyra etter kva dei har å fortelja om livet og å lytta til deira kjensler og erfaringar. Vi har lett for å sette menneske i bås med merkelappar etter alder, tru og kor funksjonsdyktige dei er. Pandemien har vist at mange unge har mista dei sosiale banda som dei hadde før. Mange ungdomar slit med å integrere seg på nytt. For det store fleirtalet av ungdomane er det mobilen og internett som er den trygge sosiale plattformen. Det å møte ast fysisk og å delta i det sosiale samspelet kan ofte opplevast vanskeleg.

Mange unge slit psykisk og vi treng både hjarte og hender som viser omsorg for dei. Ungdom er ofte opne for alle ting, men dei treng trygge røter og god rettleiing frå dei vaksne. Konfirmasjonstida i kyrkja er ein stad der ungdom kan vera i livet med tru og tvil, opne for at Gud er til stades og lyttar til deira tankar. Det er fint når nokon av konfirmantane fortel om trua si i dette kyrkjebladet. I dette nummeret av kyrkjebladet lyttar vi og til Sveinung Erikstein på 74 år som vart råka av Alzheimer for nokre år sidan. Ekteparet Reidun og

Sveinung vart samde om å vere opne om sjukdommen og ta imot hjelp og omsorg frå andre. Det har vore ei styrke for dei når sjukdommen røyner på. Når sjukdom og kriser rammar oss blir røtene vi har til familie og vener viktig for at livet skal ha meining. Men ikkje alle har familie og gode vener når livet får ein uvant sving.

Mange er på leiting og søking etter meining og heilskap når livet endrar seg frå det gode til det vonde. Som kyrkje skal vi sjå heile mennesket og forkynne evangeliet med omsorg. Vi trur at kyrkjas bodskap og fellesskap kan gje mot til motlause og sökande menneske som lengtar etter varme og meningsfylte fellesskap. Omsorg er meir enn berre vakre ord, det er konkret handling der vi bryr oss om kvarandre slik Jesus lærte oss; «Alt de vil at andre skal gjera mot dykk, skal de òg gjera mot dei».

Til hausten ynskjer kyrkjelyden å starta opp med samtalegrupper og inspirasjons-samlingar for alle dei som saknar ein plass å dele trua si. Eg trur at slike samtale- eller bibelgrupper kan hjelpe mange til å finne ein stad der dei høyrer heime med si tru og sine spørsmål. Kanskje du som les dette vil vere med og finna din plass?

Med ynskje om ein god sommar!

Axel J. Bugge
sokneprest og redaktør

Dette ordet kom til Jeremia fra Herren: «Stå opp og gå ned til pottemakerens hus! Der skal jeg la deg få høre mine ord.» Så gikk jeg ned til pottemakerens hus. Han sto og arbeidet ved dreieskiven. Når karet han holdt på å lage av leire, ble mislykket i pottemakerens hånd, laget han det om til et annet kar, slik han syntes det var riktig. Da kom Herrens ord til meg: Israels hus, kan ikke jeg gjøre med dere slik denne pottemakeren gjør med leiren? sier Herren. Se, som leiren i pottemakerens hånd, slik er dere i min hånd, Israels hus. Jeremia 18

Leirklumpen

av Anne-Lene Refsum

En liten leirklump er alt jeg er, alt jeg har blitt til i verden
Visst var jeg svær da jeg var ung
Nå er jeg liten og gammel
Over alt ser jeg store kar; fine skåler og vaser
Fikse, ferdige, klare til bruk
Glor på meg gjør de; tenker sitt
Hvisker gjør de visst også
Jeg vet det godt, har vært der selv
Trodde meg klar til å brennes
Så brakk jeg gitt, og gikk i to
Den første av mange ganger
I ovnen brenner den fine ild, jeg lengter, men kommer dit aldri -
Dit kommer bare de ferdige kar
Jeg? - jeg eltes og dras og knas. Av følsomme fine hender
Formes – å ja! nå var jeg fin!
Trykkes så sammen på midten
Så piller han av en liten bit, og starter forfra igjen
Til ovnen når jeg visst aldri frem
Når sant skal sies fra leirklumps munn: Jeg tror meg å være hans hobby
Bit for bit plukkes jeg vekk - prestasjonsangsten avtar i styrke
Hva kan man forvente av noe så smått?
Ikke no' voldsomt fint eller flott
Jeg ender vel opp som et punktum.

Hilsen fra kirkevergen

Endelig kom våren med forventning om lysere tider på flere områder. Lengre dager og mer å finne på ute. Og jeg regner med at det er flere enn meg som har håp om at samfunnet snart kan komme inn i mer normale tilstander.

Visjonen til menigheten i Bø er slik: «Vi vil skape ein møteplass mellom Gud og menneske og menneske imellom». Rammebetingelsene for å få til dette har vært krevende for oss den siste tiden. Strengt smitteverntiltak har dessverre gjort det vanskelig å legge til rette for slike møteplasser. Vi har prøvd å gjøre det vi kan for å gjennomføre gudstjenester, begravelser, dåp og vigslar. Korarbeid for barn, konfirmantundervisning og «Give me five» for femteklassingene har i stor grad blitt gjennomført. Men ellers er det mye som har stått på vent.

Det kan se ut som vi må fortsette en stund til med begrensninger, men vi har håp om at vi til høsten kan komme i gang igjen med å skape gode møteplasser for alle generasjoner. Vi håper at dere alle følger med på informasjon fra menigheten og blir med oss vidare.

I sommer blir det felles gudstjenester fra Bø sokn og Sauherad og Nes sokn. Vi veksler mellom kirkene i begge sokn, samt at det blir gudstjeneste på Hørte Dampfarveri og Tinghaug som vanlig. Følg med på nettsidene våre eller i kirkeannonsa i Bø blad.

Ute er det i ferd med å bli grønt, og våre flinke kirketjenere er godt i gang med å forberede sommersesongen på gravplassene. Mange besøker gravplassene for å stelle på gravene, og vi vil gjøre vårt beste for at det skal være fint og ryddig der. Takk til alle som bidrar med fine blomsterbed og takk for at dere hjelper oss med å holde det ryddig og fint.

Med ønske om en god sommer til alle!

Hilsen fra
Martin Stærk
Kirkeverge

God påske!

av Audun Østtveit

‘Nei, Audun, nå har du vel sett feil på kalenderen’ – tenker du kanskje når du ser denne overskrifta.

Eg meiner alvor! Eg er fullt klar over at heilagdagane i påska har vi lagt bak oss for i år. Men spesielt tida mellom påske og pinse, påsketida, er gjeve oss til i undring å leve oss inn i påskas mysterium – og ta dette til oss i våre eigne liv:

Vi har å gjera med ein Gud som har skapt oss til fellesskap med seg sjølv. Vi menneske gjorde opprør mot Gud, vår skapar, og med det braut vi ut av det fellesskapet med Han som vi var skapte til å leve i. Dette vart eit kjempestort tap både for alle menneske og også for Gud vår Far sjølv. I sin store kjærleik til oss iverksette Han da umiddelbart sin store redningsplan.

Redningsplanen Gud vår Far iverksette for å berge deg og meg og alle andre menneske på jorda, innebar ei laaaaang førbuingstid, der han valde seg ut éin person, Abraham, som skulle bli startpunktet på eit nytt folkeslag, det jødiske folket, som Han kunne sende sin Son til for å fullføre redningsplanen – når tida var inne til det.

For at tida skulle kunne mognast til dette, openberra Gud seg gradvis til dette folket, gjennom ei suksessiv Guds-openberring gjennom mange århundrar. Det er dette vi finn som historia i Det Gamle

Testamentet. Dei viktigaste løyndomane Han openberra for oss gjennom dette var

- ei **soning er nødvendig** for å fri oss frå syndeskulda / for å gjenopprette fellesskapet som vi er skapte til å leve i mellom Gud og menneske.
- ei **stedfortredande soning** er mulig.

Når tida var inne til det, kunne Gud fullføre sin redningsplan, slik vi nyleg har markert gjennom vår påskefeiring. Slik blir dette framstilt i Paulus sitt brev til Galatarane, i kapittel 4, vers 4 og 5: «Men då tida var fullkomen, sende Gud sin eigen Son, fødd av ei kvinne, fødd under lova. Han skulle kjøpa fri dei som var under lova, så vi kunne få retten til å vera Guds born.» Dette å kunne få bli Guds born / å kunne kome inn igjen i livsfellesskapet med Han, slik vi var skapte til, det er ikkje noko vi kan klare å få til sjølve eller å kunne gjera oss fortente til. Slik seier Paulus dette i kapittel 3 vers 24 i Romarbrevet:

- «Men **ufortent** og av Hans nåde blir de kjende rettferdige, frikjøpte i Kristus Jesus.»

Kva er da vårt bidrag? På Pinsedagen fekk Peter dette spørsmålet (Apg.2:37):

«Kva skal vi gjera?»

og Peter svara i dei to neste versa, v.38-39:

- Vi skal alle **vende om og ta i mot:**
«Vend om og lat dykk døypa i Jesu

Kristi namn, kvar og ein av dykk, så de får tilgjeving for syndene, og de skal få Den heilage andens gåve. For lovnaden gjeld dykk og borna dykkar og alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kallar på.»

Lovnaden som Peter snakkar om her, gjeld altså også både meg og deg: Lat oss alle ta imot dette i tru og takksemnd. Da blir det i sanning ei 'God påske!'

Trappa og inngangen til Bø kyrkje var pynta med blommar denne påska som minner oss på Jesu oppstode og det nye livet som veks fram.

I påska vart det satt opp 14 stasjonar med plakatar om Jesu oppstode ved Bø kyrkje. Plakatane var «Håpssvandring» som gav mange livsmot og håp når vi ikkje kunne feira påskegudstenester i Kyrkja.

Ny studentprest ved USN

Det vart i april lysa ut ei ny studentpreststilling ved Universitetet i Sør-øst-Noreg (USN), med kontorplass på campus Bø. Kapellan i Bø- og Sauherad og Nes sokn, Kristian Gotehus Køhn, var einaste søkar på stillinga. Eventuell tilsetjing blir avklara på bispedømmemøte 9.juni.

Vår

av Ulf Vege

Ordet kaller fram bare gode følelser i oss. «Nytt liv av daude gror». Hvor mange ganger har jeg ikke sittet under et tre eller ligget i soveposen og tenkt: kan jeg få være en del av dette. Livet bobler på nytt. Kan jeg få være med. Her en dag holdt tre rødstruper på rett utenfor her. Tre hanner med 40 – 50 meter mellom. Det er nok for lite. To av dem må vekk. Den ene satt helt åpent. Det gjør de ikke så gjerne. Jeg kom på ca. tre meters avstand og sto og så på den vesle solisten. Den kjempet så å si for livet sitt. Her gjaldt det å sikre seg et godt revir å friste kona med. Da måtte de to andre nedkjempes. Hvilken utrolig vakker måte å sloss på.

Jeg leser om Hildegard von Bingen om dagen. Hun sier mange kloke ting, for eksempel:

«O menneske, se da på menneskene! Mennesket har jo himmelen og jorden og alle skapninger inne i seg selv, og er en enkelt skikkelse som skjuler alle ting i seg.»

Hun er opptatt av at alt henger sammen. Vi er alle avhengige av alt og alle.

Den lille rødstrupa og jeg er enormt forskjellige. Da er det desto viktigere å huske på at vi er underlagt de samme livsregler. Når den slås så melodióst, så er det for å sikre seg boplass og mat for seg og sine. Rødstrupene er gode foreldre. De lever for å bringe ungene på vingene. (Så håper jeg at naboens katt ikke ødelegger prosjektet.)

Et annet sted i kommunen holder frskene på med sitt. De velter seg rundt i bryllupsdammen. De har ingen omsorg for avkommet, bortsett fra å gjøre klar en del mat for de første dagene. Seinere må rumpetrollene klare seg som best de kan.

Begge arter er sårbare for menneskets forskjellige aktiviteter. Hadde vi ikke vært så mange her på jorda, behøvde vi ikke tenke så mye på adferden vår. Nå må vi rett og slett tenke oss om hele tida for plutselig glipper det, og vi tar katastrofale valg.

Den Store Mester har satt oss sammen. Drømmen er harmoni og godhet. Menneskene har fått intelligensen. Ofte kunne jeg ønske meg litt mer klokskap.

Ungdom fra Norge møter ungdom fra Kambodsja!

av Martha B Bø

November 2019 var 16 elever fra Sagavoll folkehøgskole så heldige at de fikk dra til Kambodsja for å besøke noen av skolens prosjekter som vi har i samarbeid med Normisjonen.

Ett av prosjektene er *Historymakers* som ønsker å hjelpe unge mennesker til utvikling. Prosjektet består av internater hvor ungdom får støtte til å bo så lenge de er under utdanning.

Vi besøkte Light of Life Church i hovedstaden Phnom Penh hvor de driver et internat. Der bor nærmere 50 ungdommer fra landsbygda. Det bor opp til 5 personer på samme rom, hvor de deler det meste. Ellers har de tilgang til studierom og felles kjøkken. De betaler 20% av leien selv, ofte i form av matvarer som ris og grønnsaker de tar med hjemmefra. Resten støttes av Normisjonen.

På internatet deltar de på alle daglige gjøremål som matlaging, renhold osv. Vi på Sagavoll kunne kjenne oss igjen, dette var jo det samme som å bo på internat på folkehøgskole i Norge. Mange oppgaver og mye sosialt. Vi merket fort samholdet ungdommene imellom og kjente på samme følelsen av fellesskap. Det var mye latter og glede i huset. Vi fikk høre flere historier som gjorde inntrykk.

For alle var internatene muligheten for i det hele tatt å kunne studere. Det var avgjørende når det gjaldt kostnader og et trygt sted å bo. En av studentene

fortalte om det å vokse opp i et hjem med sorg og sår etter folkemord, om det å kunne få bo på internatet i trygge omgivelser med omsorg og kjærlighet. Ho fortalte også om verdien av kirken og det kristne fellesskapet. Ungdommene hadde jevnlig bibelopplæring og gudstjenester. Det å få ta del i et kristent fellesskap er ikke en selvfølge i Kambodsja. Lysom og Sithuon som driver kirka og internatet er viktige brikker. De ser på ungdommene som en del av egen familie og gir av sin store omsorg. Drømmen om utdanning og en trygg fremtid er mulig. Unge mennesker som utvikler seg, og som igjen er med på å utvikle forandrer Kambodsja.

Vi på Sagavoll ble mer enn noen gang takknemlige for at vi har det godt her i Norge, samtidig ble vi så takknemlige for muligheten til å kunne støtte dette prosjektet. Drømmen om en trygg fremtid har vi alle. Ungdom er ungdom i Norge og i Kambodsja.

History Makers, Kyrkjelydens misjonsprosjekt

Av Axel J. Bugge

Siden 2013 har Bø kyrkjelyd samlet inn penger til ungdom i Kambodsja som trenger utdanning og et kristens fellesskap. Selv om Kambodsja ligger langt unna Bø så vet vi at pengene vi gir betyr en stor forandring og mulighet for mange ungdommer i hovedstaden Phnom Penh hvor de driver et internat. Takk for gaven du er med å gi ! Dette gav kirkelyden de siste årene :

2018: Kr. 31712 / / 2019: Kr. 45400 / 2020: Kr. 24154

”Sammen som kirke i hele verden” - Aksjon : Kristi himmelfart - St. Hans 2021

Er en aksjon for misjonssolidaritet for å styrke menighetenes misjonsprosjekter. Aksjonen ønsker å gi verktøy til menighetenes innsats og engasjement for den globale kirke. Aksjonen går inn i misjonsansvaret knyttet til SMM organisasjonenes verdensvide nettverk av søsterkirker og partnere. Nettopp i den tøffe koronasituasjonen verden står midt opp i er det viktig å vise praktisk omsorg og solidaritet.

Vær med på å gi din gave til vårt misjonsprosjekt «History Makers» på konto : 2801.53.52096 ; Merk ; «misjonsjonsprosjektet. Du kan og bruke Vipps #68 90 67

Frivillig gåve til Bø kyrkjeblad

Har du husket på å gi ?

Vi er glade for å kunne sende kyrkjebladet i posten til alle husstandar i Bø. Det er ein fin måte for kyrkja å nå ut på. Skalladet bere seg økonomisk, så treng vi di hjelp! Kan du tenke deg å gi ei gåve til arbeidet med kyrkjebladet som kjem ut fire gonger i året? Då kan du betale inn 200 kroner for dette året til konto eller på Vipps (eller eit anna valt beløp)

Kontonummer: 2801.53.52096,
merk med «Gåve til kyrkjebladet»
Vippsnummer: 632120

Tusen takk for gåva!

Fellesskap og samtalegrupper

Bø sokneråd ønsker å starte opp med samtale-og bibelgrupper (i menigheten) for alle som lengter etter et sted å dele troen med andre.

Vi satser på to inspirasjonssamlinger til høsten hvor vi inviterer alle som er i en bibelgruppe fra før til å dele sine erfaringer samtidig som vi ønsker velkommen til alle som kan tenke seg å være med i en ny gruppe.

**Hold av tirsdag 21. september kl. 19.30 og tirsdag
16. november kl. 19.30 på Bø bedehus.**

Vi gleder oss til å se deg
Hilsen Ruth Hogstad-Erikstein, Ulf Vege og Axel J. Bugge

Møte med våre konfirmanter

En ettermiddag i april satte jeg meg ned med to par konfirmanter. Det var midt i den ett år lange konfirmasjonstiden, og midt i koronatiden. Dette ble bare et kort intervju, men det er alltid spennende å spørre ungdom om deres tanker og meninger, for de har ofte overraskende mye å si, hvis vi bare snakker med dem enkeltvis eller i små grupper, og vi har tålmodighet til å lytte.

av Anne-Lene Refsum

Vilde Askildt Loftsgarden

Anne Marte Juvland Herrefoss

Hvorfor valgte du å konfirmere deg kirkelig?

Vilde: Det føltes riktig å konfirmere meg kristelig.

Anne Marte: Jeg tror et var fordi hele familien min gjør alle ting i kirken, og er konfirmert kristelig, og jeg har hatt lyst til det helt siden storesøsteren min konfirmerte seg i 2016. Jeg har gledet meg til det var min tur.

Hva forventet du deg av konfirmasjonstiden?

Vilde: Egentlig ikke så mye, men jeg gledet meg til å lære litt nytt og bli kjent med nye folk, fra andre klasser, som jeg kanskje ikke hadde blitt kjent med ellers.. men man blir jo ikke det når det er Korona, da. (Hver klasse har egne samlinger).

Anne Marte: Samme som Vilde, å bli kjent med nye folk som jeg ikke har vært så godt kjent med før, og lære mer om kristendommen.

Synes dere at dere lærer mye om det på skolen?

Anne Marte: Vi har om det nå, i KRL.

Vilde: Vi lærer litt om kristendommen hvert år, på skolen.

Har du lært noe nytt om kristen tro?

Vilde: Jeg har lært mer om hvordan andres kristne tro er. Hvordan de andre føler om kristen tro. Hva de tror på, hva de pleier å gjøre når det kommer til kristendommen.

Anne Marte: Jeg har lært litt om hva vi

gjør på gudstjenester. Når jeg har vært med og hjulpet til, eller sett på, så lærte jeg for eksempel litt mer om nattverd, hva det er.

Har det du har hørt og lært hittil i konfirmasjonstiden påvirket din egen tro?

Vilde: Ikke så veldig mye, det har jo gjort det litt, da, men ikke så mye at man legger stort merke til det. Jeg tror jo på Gud, men jeg har ikke en veldig sterk mening om det.

Anne Marte: Ja, jeg er litt som Vilde, jeg har liksom alltid vært kristen. Ikke sånn at jeg drar i kirken når det er gudstjenester og sånn, men jeg har jo alltid trodd at det er en gud der, og jeg har vært vant med og oppvokst der (i kirken), men jeg vil nok tro at nå som jeg lærer mer om det, både på skolen og her, og lærer om Bibelen og leser Bibelen, at jeg kanskje har en større tro enn det jeg hadde før jeg ble konfirmant.

Vilde supplerer: Ja, jeg og.

Både Vilde og Anne Marte hadde gledet seg til konfirmantleiren Ønsket & Elsket, fem dager med jevnaldrende, som skulle ha vært i begynnelsen av konfirmasjonstiden. Den ble utsatt til august i år, rett før konfirmasjonen.

De avslutter intervjuet med en glad og optimistisk refleksjon: Jeg er bare veldig glad for at vi får en konfirmasjon og vi får en leir. Det er bedre det at vi bare utsetter det noen måneder. Vi er heldige som får leir og konfirmasjon, nå som Koronaen er så stor.

Oskar Hanto Henriksen

Andreas Brenden

Hvorfor valgte du å konfirmere deg kirkelig?

Andreas: Jeg bare valgte noe. Jeg tenkte egentlig ikke så mye over det, men jeg valgte det selv.

Oskar: Jeg synes at det er en tradisjon i Norge å konfirmere seg kristelig. Jeg har aldri vært sånn at jeg går i kirka på søndager egentlig, men jeg føler at fordi jeg er norsk så er det mer normalt å være kristent konfirmert. Egentlig ikke noe mer enn det.

Hva forventet du deg av konfirmasjonstiden?

Andreas: Jeg regnet med å lære litt om kristendommen og Jesus og Gud og alt sånt.

Oskar: Jeg forventet å lære mer om Gud, og forstå litt mer.

Vi er ikke helt i mål i konformasjons-tiden, men føler du at du får det du forventet?

Andres: Ja, absolutt

Oskar: Jeg hadde håpet å komme på konfirmasjonsleir tidlig, for å møte folk og snakke. Men ellers visste jeg at det er gudstjenester vi må være med på, og det er jo helt greit.

Dere har begge vært med å tjenestegjøre i gudstjenester. Hvordan opplevde dere det og hvordan ble dere tatt imot?

Andreas: Jeg synes det var koselig. Vi ble

tatt imot snilt, etter min mening.

Oskar: Det var helt greit; ikke noe dumt.

Det var bedre enn å sitte hjemme, da.

Ha noe å gjøre. Folk var jo i kirken, så de viste respekt, selv om vi bare var 14 år. Vi fikk like mye stillhet da vi sto og gjorde ting.

Har du lært noe nytt om kristen tro?

Andreas: Jeg har lært noe nytt om Gud og Jesus, om hvem han er. Litt om bønner og sånt. Man kan kanskje starte å si noen bønner oftere, før vi skal ha en prøve og sånt, og håpe på det beste.

Oskar: Ja. Jeg har snakket med presten Bugge, og han ser ikke ned på noen religioner, selv om han er kristen. Han sier ikke at kristne er best, liksom. Han er veldig åpen for å diskutere om Gud, og han er lett å snakke med, han klarer å se mitt synspunkt på ting. Så jeg har lært at det er mange som er åpne for å snakke om hva Gud er og sånn.

Har konfirmasjonstiden påvirket din egen tro?

Andreas: Ikke som jeg kommer på i farta.

Oskar: Jeg er jo døpt kristen. Jeg føler ikke at det har påvirket meg sånn særlig. Han har jo ikke snakket sånn veldig mye om kristendommen i seg selv, men han har snakket mer om at man skal være snille mot hverandre og ting som det – og det er jo kristendommen, da. Så jeg har jo lært litt mer om det, da.

Konfirmasjon 2021

LØRDAG 4.SEPT. KL.11 (13 konfirmanter)

Adrian Kåsin Kvålen
Micael Saga Lundevall
Mona Sannes Moen
Anne Folkestad Berge
Anne Marte Juvland Herrefoss
Dennis Aaland
Oliver Noer
Thea Gulbrandsen
Even Espedalen-Tjønntveit
Frank Osazee
Gunnar Boye
Håkon Westgarden Tveitan
Emil Orekaasa

LØRDAG 4.SEPT. KL.12.30 (13 konfirmanter)

Andrea Mæland
Andreas Loftsgarden Borgersen
Marie Hegnastykket
Nicholas Dalen
Ask Bø Askildt
Cecilie Langemyr
Nora Syvertsen Omdal
Olav Venås
Ellen Hogstad-Erikstein
Sondre Harstad Rinde
Sverre Andreas Sæther Reinboth
Emily Kolle Nesjan
Stine Mari Nykås

LØRDAG 4.SEPT. KL.14.00 (14 konfirmanter)

Andreas Lund-Pedersen
Tilde Hellebrekke Stenstad
Tonje Årdalen Borgersen
Indiane Emia Sjøli Porsanger
Tor Fredrik Forberg Johansen
Vilde Hegna Prestbakken
Even Sauar Wad
Tonje Horntvedt Hørte
Emre Sveinsønn Evju
Ivar Evju
Kristine Kile Sundseth
Mari Skauge Svendsen
Oskar Hanto Henriksen
Eline Hanto Henriksen

SØNDAG 5.SEPT. KL. 11 (12 konfirmanter)

Andreas Forberg Brenden
Eivind Kåsin Storhaug
Fredrik Sagaas Nymoen
Gunnhild Torekåsa
Ida Bø Bakka
Ingrid Sofie Jørgedal
Jenny Langkås
Martin Haugland Andersen
Oda Hegna Smeplass
Vilde Askildt Loftsgarden
Patrik Prestholt Skjelfjord
Johannes Bugge

Vi har mye å takke for!

Sveinung og Reidun Erikstein er for mange et kjent ektepar i bygda. Sammen er de ofte å se i kirka og på bedehuset. Ekteparet bor i sitt koselige hjem på Skoe, med utsikt ned på gården Skoe som datteren Helga og svigersønnen Hans Ole overtok for noen år siden.

Da Reidun og Sveinung selv overtok gården i -75 var de nettopp kommet hjem etter fem år i Nigeria for Kirkens nødhjelp. Sveinung var med på et jordbruksprosjekt, mens Reidun var sykepleier på en klinikk. Det var midt under Biafrakrigen at ekteparet kom ned og ble møtt av den enorme nøden som rammet sivilbefolkningen som resultat av borgerkrigen. Selv om de ikke drev misjon så var de begge opptatt av å hjelpe og vise kristen nestekjærighet. Tilbake i Bø med mange sterke opple-

velser fra Afrika, bygget Sveinung opp nytt stort fjøs med svineproduksjon på Skoe gård, mens Reidun var den første sykepleiesjefen i Bø kommune. Det var en travel tid forteller ekteparet som med tiden fikk fem barn og som gleder seg over å ha 17 barnebarn der mange av dem bor i Bø.

Sveinung forteller at han vokste opp på gården fra han var syv år med to brødre og en søster. Han minnes husmøter hjemme på gården, bedehusmøter på

Sanda og teltmøter nede ved butikken på Forberg om sommeren. Det var mye folk og liv den gang, med godt samhold. På søndagen var familien ofte i kirka. Den kristne troen formet ham og siden bar det til Tombs landbrukskole og Birkeland Folkehøgskule, der han traff sin kjære Reidun som han giftet seg med i 1968. Troen har vært en viktig del av Sveinungs liv og sammen med sambygdingar har Sveinung drevet søndagsskole i Øvrebø i over 30 år. Nå er søndagsskolen lagt ned for lenge siden, men begge bærer på gode minner fra tida da mange barn var med.

I de senere år har en opplevelse fra ungdomsårene kommet sterkt tilbake som et vondt minne for Sveinung. Hans søster, Kari som han hadde så god kontakt med, dør plutselig og uforklarlig som 16-åring. Sveinung blir stille og blank i øynene når han forteller om søstera som han var så glad i og orda stopper opp for ham. «Det er som om sorga er blitt forsterka etter han selv ble rammet

av Alzheimer sykdommen» forklarer Reidun.

Det var for ca. fire år siden at den spreke og blide bonden oppdaget at noe var galt med hodet. Før hadde han alltid vært en reser i matematikk, men nå stokket tallene seg og han merket at han ikke kunne regne prosentregning som før. «Selv om diagnose i begynnelsen var en svak utviklet Alzheimer så er det en stor sorg å vite at det ikke er noen bedring å håpe på, ordene og begrepene blir borte for meg. Jeg greier ikke å lese mer eller se på TV mer, men det som holder meg opp er Reidun og familien min.»

Samtalen flyter godt hjemme i stua over en kaffe kopp med nybakt gulerotkake, men når vi kommer innpå sykdommen til Sveinung blir han alvorlig og stemmen hans mer trist og famlende. «Når det var konstatert at jeg hadde fått Alzheimer, var vi begge enige om å være åpne om sykdommen og ikke skjule noe. Det har vært en styrke for oss begge» sier Sveinung.

Det var tungt å miste lappen og parkerer bilen, men det verste var å ikke kunne kjøre traktor mer, traktoren var selve identitet til Sveinung. Samtidig prøver de begge å holde fast på alt det gode de opplever, som de kjærlige barnebarna som kommer på besøk og som gjerne kryper inntil Sveinungs armkrok for å få en kos av ham. Eller det er turvennen Gunnar, som trofast kommer for å gå turer med Sveinung. Nesten hver dag har Sveinung et fast prosjekt der han er sammen med andre i familien er med å

Storfamilien samlet i Arguineguin med Sveinung og Reidun i midten

hogge og kutte opp ved. «Slike dager er meningsfylte og vi prøver å takke Gud for hver dag» forteller Reidun. Sammen har de hatt mange gode år, med familie og gode venner på ferier og turer til Syden, hytta i Fyresdal og sommerstedet på Sørlandet. «Vi har vært heldige, men nå er det vår tur til å bære byrdene i livet» sier Reidun. «Ja, så betyr møtene på Bø bedehus og gudstjenestene mye for oss og er til velsignelse» poengterer Sveinung og lyser opp med sitt gode smil igjen.

Sveinung håper at han (Jesus) snart skal komme tilbake og forvandle alt til det gode igjen. Det er så mye vondt og lidelse i verden, så mange som lider for sin tro, folk som blir torturert. «Ja jeg håper at han snart kommer igjen» Det er mange salmer Reidun og Sveinung er glad i og som de gjerne synger, men når de skal velge en salme så tar de fram Eivind Skeies håps-salme med melodi av Sigvald Tveit som deres salme.

Jeg tror på jordens forvandling

1 Jeg tror på jordens forvandling
en gang, en tid, et sted,
en fremtid hvor Guds himmel
til jorden senkes ned,
en evighet av glede
da alt det vakre her
blir løftet i Guds klarhet
og stråler bedre der.

2 Jeg flykter ikke fra verden.
Den jord som engang falt,
er båret av de hender
som skal fornye alt.
Jeg vet at Jesus lever!
Jeg tror at Herren Krist,
når alle håp er ute,
skal stige frem til sist.

3 Jeg tror på jordens forvandling.
En tid, et sted, en gang
skal alle ting bli nye
og alt bli fylt med sang!
Ja, jorden skal fornyes,
og gode ting skal skje!
Bak døden venter Jesus.
Den som vil tro, skal se!

4 Jeg flykter ikke fra verden.
Blant jordens minste små,
der finner jeg den fremtid
som jeg vil vente på.
Ja, jorden skal forvandles,
dens natt går alt mot gry!
Jeg tror at Jesus Kristus
skal gjøre verden ny!

«Fagert er landet»

av Maren Barlien

Fyrste gongen eg beit meg merke i salmen Fagert er landet var under 17.mai-gudstenesta i Oslo Domkirke i 2019. Eg har alltid vore svak for nasjonalromantikk, men eg var kanskje litt ekstra medviten akkurat denne nasjonaldagen: Det var mi fyrste feiring i hovudstaden, og eg hadde på meg den splitter nye bunaden eg hadde spart opp til i fleire år; ein namdalsbunad sydd ihop av kvinner i familien min i Nord-Trøndelag. Trass i at eg ikkje har budd i Namdalen på femten år, var eg stolt som ein hane (høne) då eg sprad rundt i dei bilfrie oslogatene i han. Blant alle dei andre bunadskledde menneska denne dagen var det som om eg i kraft av bunaden vart med i eit særleg, uniformert fellesskap. Det er kanskje når ein sjølv ikkje veit kor ein høyrer til at ein legg særleg merke til når slike kjensler oppstår.

I kyrkja gjekk det opp for meg at salmeteksten på eit vis er eit uttrykk for det same fellesskapet. Gjennom den kollektive synsvinkelen står eit traust folk samla i møte med beinharde forhold, og legg fram si audmjuke bøn til Gud om å 'signa kvar ærleg arbeidshand, signa vår åker med grøde'. Det er eit 'vi' som snakkar frå litt barskare kår enn dei vi finn i det moderne Noreg i dag, men – med fare for å romantisere – så er det noko djupt rørende ved korleis forfedrane våre overlevde i dette tidvis nådelause landet, nokre gonger berre med gudstrua å klamre seg til. Det er

øg noko vakkert optimistisk i tanken om at dei fann trøyst i landskapet når det stod på som verst, at dei klarte å sjå sitt eige land og kor 'fagert det stig av blåe hav', sjølv då avlingane svikta og vintermørket la seg over sinna deira.

Eg hadde dratt med meg den ni år yngre systra mi i kyrkja denne dagen, og på toppen av nasjonal stoltheit og fellesskapskjensle var eg nok prega av at den lille jentungen etter tre veker med russefeiring med eitt framstod for meg som ei vaksen og sjølvstendig (men sliten) ung kvinne. Då me kom til siste salme (nemleg denne), og orgelkollega Kåre Nordstoga i tillegg klinte til med reharmonisering og kyrkjesongarar på samtlege vers vart det i alle fall for mykje for organist Barlien. Eg er lettrørt av natur, men no sat eg og regelrett hulka på fyrste rad medan den stemme- og helselausa russesystra mi måtte gi meg eit venleg klapp på skuldra – med eitt var det ho som var storesyster.

Etter denne emosjonelle opplevinga vart Fagert er landet ei av yndlingssalmene mine, og eg har allereie sørga for at han vert med når eg skal spele 17.mai-tenesta i Bø kyrkje i år. Om ingen andre får vekt like sterke kjensler, kjem i alle fall eg til å kose meg på orgelkrakken.

Maren Barlien: Utdanna pianist og organist i London og Trondheim, har budd i Bø sidan august 2020 for å gå Forfattarstudiet ved USN, og jobbar som organist i Bø kyrkje ved sida av.

«Fagert er landet» av Anders Hovden, 1907

1.

Fagert er landet du oss gav,
Herre, vår Gud og vår Fader!
Fagert det stig av blåe hav,
soli ho sprett og ho glader,
signar vårt land i nord og sud;
soleis di åsyn lyser, Gud,
over vårt Noreg i nåde.

4.

Tidi ho renn som elv mot os,
fort skifter sumar med vetter.
Fader, ver alltid Noregs los
radt til dei seinaste ætter!

Herre, vår Gud, vårt Noregs Gud,
varda vårt land frå fjell til flud,
lær oss å gå dine vegar!

5.

Signa då Gud vårt folk og land,
signa vårt strev og vår møde,
signa kvar ærlig arbeidshand,
signa vår åker med grøde!
Gud utan deg den vesle urt,
veiknar og visnar, bleiknar bort,
ver du oss ljuset og livet!

 Bertelsen Nyhuus Optikk
 bertelsennyhuusoptikk

Grundige synsundersøkelser,
god fagkunnskap, oppdatert
utstyr, topp service,
kjente merkevarer og
konkurransedyktige priser

Åpent mandag - fredag 10-16
lørdag 10-14

Bøgata 61, 3800 Bø tlf. 4839 4681
post@bnoptikk.no www.bnoptikk.no

Slekters gang fra februar 2021

Døypte

Vårin Aaland Aafløy
døpt 28.02

Embla Louise Bakaas,
døpt 04.04

Henny Søfteland
Bakken, døpt 21.03

Edwin Elias Hansen
døpt 25.04

Ida Olivia Børve Bråt-
hen, døpt 18.04

Vebjørn Gåra-Kjeldal,
døpt 18.04

Mats Selliseth Syvertsen,
døpt 07/03

Gravlagde/Bisettelse

- 4/3: Gunnar Humlebrekke f.1945
- 24/3: Alma Charlotte Bø f.1928
- 30/3: Olav Jørgedal f.1929
- 6/4: Anne Bjerke f. 1932
- 21/4: Tor Slåtta f.1935

Vigde

- Ann Kristine Kallåk og Torgeir Straand i Bø kyrkje , 08.05.21

VI UTFØRER ALT INNEN

NYBYGG, PÅBYGG OG

RESTAURERING

**MIDT-TELEMARK
BYGG AS**

mtbygg.no

Folkestadvegen 166, 3802 Bø

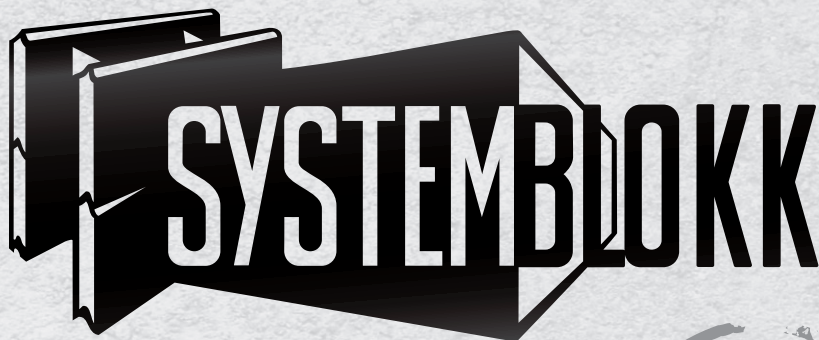
TRYKKSAKER // WEB // VISUELL IDENTITET // SKILT // FOTO

Vi gratulerer med nytgivelse av Bø kyrkjeblad,
og takker for oppdraget med design og trykk.

Lokalt er genialt

Bøgata 31 // tlf. 35 95 10 10 // superlativ.no

Tlf. 35 06 00 00

www.systemblokk.no

POWER

Åpningstider: 10-18 (16)

Tlf: 35 06 03 50

HELLESTAD SANDTAK

**Knust fjell,
ferdigbetong
og transport**

**Vi leverer også støypesand, pussesand, kulestein,
sprengstein, pukk og sams masse**

- Kan leggje ut sand og pukk med transportbns.
- Leverer ferdigbetong i alle kvalitetar og disponerer bandbil og pumpemixar
- Skaffar folk som støyper og pussar golvet ditt
- Disponerer tipp-plass for jord og steinmasser

Hegnungvg. 131, 3800 Bø • tlf. 35 95 01 49 • www.helle-h.no

HAUGESTØL VVS AIS

3800 BØ – Tlf. 35 06 06 50

Tlf. 35 06 06 50

Vakttlf. 480 01 222

E-post: post@haugestolvvs.no

M U R M E S T E R

ESPEDALEN
MEIR ENN MUR

Tlf. 35 06 03 30

www.murmesterespedalen.no

FARGERIKE

Bø Maling a/s

Butikk: 35 95 13 50 E-post: post@bomaling.no
Håndverk: 95 88 05 26 E-post: john@bomaling.no

Sjekk Punkt
BILVERKSTED

BØ AUTO AS

Verksted • EU-kontroll • Bilutstyr
BILUTLEIE **35 95 02 75**

FOTOGRAF
FOTOBUTIKK
RAMMEVERKSTED

Gymnasbakken 6, 3800 Bø
Tlf. 35 95 02 12

 Elite Foto Bø Fotosenter
www.bøfoto.no

elitefoto www.elitefoto.no

KIWI's PRISLØFTE

VI GIR OSS
ALDRI
PÅ PRIS!

KIWI mini
pris

KIWI Bø

ÅPNINGSTIDER: MAN-LØR

7-23

VALO PUMPER AS

OLAV HAUGESTØL

40 års erfaring innen
vann- og avløpspumper

VALO Pumper AS • Vreimsida 126 • 3803 Bø i Telemark
Tlf. 911 01 000 • olav@valopumper.no

Velkommen til gudsteneste!

Følg oss på bokyrkje.no /FB: bo.kyrkje for oppdatering og påmeldingar til gudsteneste.

DATO	DAG	STED	TID	TITTEL	PREKEN
23.05	Pinsedag	Bø kyrkje	11:00	Høgtidsgudsteneste	Joh 14,15-21
30.05	Treeiningssøndag	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Luk 10,21-24
06.06	2. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	17:00	Kveldsgudsteneste	Joh 3,26-30
13.06	3. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Joh 1,35-51
13.06	3. søndag i treeiningstida	Tomaskapellet	17:00	Tru og Lys	Joh 1,35-51
20.06	4. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Matt 16,24-27
27.06	5. søndag i treeiningstida	Nes kyrkje	11:00	Gudsteneste	Matt 7,21-29
04.07	Aposteldagen	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Matt 16,13-20
11.07	7. søndag i treeiningstida	Dampfarveriet Hørte	11:00	Utegudsteneste	Luk 19,1-10
18.07	8. søndag i treeiningstida	Sauherad kirke	11:00	Gudsteneste	2 Kor 8,9-15
25.07	9. søndag i treeiningstida	Tinghaug	11:00	Utegudsteneste	Joh 8,2-11
01.08	10. søndag i treeiningstida	Bø gamle kyrkje	11:00	Gudsteneste	Matt 18,21-35
08.08	11. søndag i treeiningstida	Nes kyrkje	11:00	Gudsteneste	2 Mos 20,1-17
15.08	12. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Luk 8,1-3
22.08	13. søndag i treeiningstida	Sauherad kirke	11:00	Gudsteneste	Luk 12,41-48
29.08	Vingardssøndag	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Luk 17,7-10
04.09		Bø kyrkje	11:00	Konfirmasjon	Luk 17,7-10
04.09		Bø kyrkje	12:30	Konfirmasjon	Luk 17,7-10
04.09		Bø kyrkje	14:00	Konfirmasjon	Luk 17,7-10
05.09	15. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Konfirmasjon	Luk 10,38-42
12.09	16. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Matt 5,10-12
19.09	17. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	17:00	Kveldsgudsteneste	Luk 7,11-17
26.09	18. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Familiegudsteneste	Matt 8,5-13
03.10	19. søndag i treeiningstida	Bø bedehus	17:00	Fellesmøte	
10.10	20. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Mark 10,2-9
17.10	21. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Luk 16,19-31
24.10	22. søndag i treeiningstida	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Joh 12,35-36

«Bøn for bygda» Åpen bønesamling kvar tysdag kl. 14.00-15.00 i Tomaskapellet

Bø kyrjekontor, Kyrkjevegen 78, 3800 Bø i Telemark
Telefon: 35 06 10 40 • Epost: post@bokyrkje.no
Bø kyrkje og Bø gamle kyrkje, Kyrkjevegen 63, 3800 Bø i Telemark
FØLG OSS PÅ bokyrkje.no // Bø kyrkjelyd

Redaksjonen: Anne-Lene Refsum, Olav Haugestøl, Jan Nikolai Boye, Martin Stærk, Axel J. Bugge
Trykk og design: Superlativ Media AS / Opplag: 3500 eks.